

दृष्टः

त्रिलक्षणसमावेशात् त्रिगुणः स दृष्टाधमः ॥१॥
 अथ गुणाः ।
 “नीलः शुभो ध्वजो वामः जेमो भद्रः शिवः
 स्थिरः ।
 भोजदेवेन लिखिता रत्नदौ दृष्टमे गुणाः ॥”
 तद्व्यथा,—
 “श्वेतादन्वतरो वरुः श्वेतः खुरविषाणयोः ।
 ललाटपुच्छयोः श्वेतः स नीलः शुभभावहेतुः ॥२॥
 यो वृष्टपृष्ठो रन्वात्मा सुविभक्ततनुः शुभः ।
 कुर्वते घनदृष्टिं स दीर्घमूर्त्तो वदा लघुम् ॥२॥
 वर्णस्तु सङ्घः पुच्छो रन्वश्च ध्वज उच्यते ।
 भर्तुः कुलं धनं धान्यं विवह्वयति निचयम् ॥३॥
 पूर्वाङ्गं चोन्नतो यस्तु पराङ्गं चैव शीघ्रकः ।
 निर्दोषो वाम इत्येव कुर्वते रिपुसंघयम् ॥४॥
 चक्रकं दृश्यते यस्य ललाटे देवान्मितम् ।
 जेमनामा दृष्टः कुर्याद् धनधान्यविवह्वनम् ॥५॥
 व्यावर्त्ताश्च शुभा यस्य युक्तयश्चापि वा शुभाः ।
 भद्रनामा दृष्टः कुर्यात् भर्तुः सर्वार्थसाधनम् ॥६॥
 व्यावर्त्तयुक्तिविज्ञानं ह्येषु दृष्टमेव्यपि ।
 पादाः सर्वे श्विता यस्य पुच्छमाली श्वितौ तथा ॥
 महोष्ठा चायते नेत्रे कर्णौ चातिलघु स्थिरौ ।
 सुष्कयोः ज्ञान्यता चैव श्रेष्ठे चातिशुभे दृष्टे ॥
 तदुरोमा महाविगः स्निग्धगम्भीरनिस्वनः ।
 शिव इत्येव कथितः शिवं प्रकुरते ध्रुवम् ॥७॥
 चरणाः पञ्जराः स्यूताः शिरः शुभं भवेत्तनुः ।
 व्यापुच्छादायता शुभा रेखा मस्तकगामिनी ॥
 रक्तताल्पोष्ठान्कस्तु स्थिरः स्वयंकरः श्रियाः ।
 नास्यपुण्येन लभ्योऽयं दृष्टमः शुभलक्षणः ॥८॥
 गगंस्तु ।
 “महत्वं तदुरोमलं पुरता भारवाहिता ।
 कुमारकलमित्येते दृष्टभाषां गुणा मताः ॥”
 अथ दोषाः ।
 “अङ्गो विषयो विषमः श्वितो घूर्णस्तुः खरः ।
 एते सप्त महादोषा दृष्टभाषासुदौरिताः ॥
 विषाणो विषमौ यस्य खुराश्च विषमाक्षया ।
 नेत्रकान्तोऽथवा गात्रे पञ्जरे वेदतं भवेत् ।
 अङ्ग इत्येव कथितो घनधान्यविनाशनः ॥१॥
 पूर्वाङ्गं मन्ववन्तु पराङ्गं चान्यवर्णकम् ।
 पृष्ठं क्रोडो विषयो वा विषयोः कुलनाशनः ॥२॥
 मराङ्गं सुमत्तं यस्य पूर्वाङ्गं चातिनीचकम् ।
 गच्छतचरणी लघौ शब्दायेते खरखरः ।
 विषमो नाम दृष्टमः सन्त्यतिचयकारकः ॥३॥
 हिमकुन्देऽथवाशा गान्धेय लोमनिन्दवः ।
 श्वितो नाम महादोषो दूरतकं परिच्यजेत् ॥४॥
 श्रेष्ठायै दीपिकाकारं च्चलते केकरे दृष्टौ ।
 कपिलः पुच्छभागश्चेत् स पृष्ठो न्यलुभावहेतुः ॥५॥
 दन्तश्रेष्ठखुरादीनां यद्येकोऽपि चलेत् स्वयम् ।
 सुष्को वा चलते यस्य स चलः कुलनाशनः ॥६॥
 व्यावर्त्ताः युक्तयो रेखा विषमाश्च विवर्त्तिताः ।
 स्यूनाधिकाः पञ्जरास्तु खुरास्तु विषमाक्षया ।
 सुदान्दीप्तानरे वावद्रेखा चक्रेव दृश्यते ।

दृष्टः

विक्षते विषमे चोद्ये जिज्ञा चैवाशिता भवेत् ।
 स खरो दूरतस्याव्यो भर्तुः सर्वार्थनाशनः ॥
 ७ ॥
 स्वल्पता दीर्घरोमलं शीघ्रता भारवाहिता ।
 अङ्गलं मारकलश्च दृष्टदोषा उदाहृताः ॥८॥
 ब्रह्मादिज्ञानिभेदेन चत्वारो ये दृष्टा मताः ।
 चतुर्विधानां लोकानां त एव स्युः शुभावहाः ॥
 यो मोहादन्वजातीयं कुर्वते दृष्टमं नरः ।
 तस्य नश्यन्ति वितानि घनमायुः कुलं बलम् ॥
 वातपित्तकफोद्रेका आघयो ये दृष्टि मताः ।
 तेषामुपशमः कार्या यथासं विधिना दुर्घैः ॥”
 इति दृष्टपरीक्षा । इति भोजराजकृतयुक्ति-
 कल्पतरुः ॥१॥ अथ लक्षणं उत्सर्गविधिश्च
 यथा,—
 मशुक्वाच ।
 “भगवन् श्रोतुमिच्छामि दृष्टमस्य च लक्षणम् ।
 दृष्टोत्सर्गविधिश्चैव तथा पुण्यफलं महत् ॥
 मस्य उवाच ।
 धेनुमादौ परीक्षेत सुशीलां लक्षणाविताम् ।
 अथङ्गामपरिजिज्ञां शीववत्सामरोगिणीम् ॥
 स्निग्धवर्णां स्निग्धखुरां स्निग्धश्रेष्ठं तथैव च ।
 मनोहराकृतिं सौम्यां सुप्रणामामसुहृताम् ॥
 व्यावर्त्तैर्दीपिकावाचैर्मूर्त्ता दृष्टियतश्च वा ।
 वामावर्त्तैर्वांमतश्च विक्रीयं जघना तथा ॥
 नृदुसंहताम्नोष्ठौ रक्तजिह्वां सुपूजिताम् ।
 अश्यावदीर्घस्तुटिता रक्तजिह्वा तथा च वा ॥
 अस्त्रावाविलनेना च सफेरविरलेदृष्टेः ।
 वेदूयंमधुषणैश्च जलवृद्धवृद्धभिभैः ॥
 रक्तजिघैश्च नयनेक्षया रक्तकगीनिकैः ।
 सप्त चतुर्दश दन्ताक्षया चाश्यामतालुका ॥
 बद्धमता सुपार्श्वीकं पृथु पञ्च समायताः ।
 अष्टायतशिरोयीवाधाराजन्मसुलक्षणा ॥
 मशुक्वाच ।
 बहुमताः के भगवन् ! के च पञ्च समायताः ।
 आयताश्च तथैवाद्यौ धेनुनां के शुभावहाः ॥
 मस्य उवाच ।
 उरः पृष्ठं शिरः कुक्षिः श्रोत्रो च वसुधाधिप ।
 बहुमतानि धेनुनां पूजयन्ति विचक्षणाः ॥
 कर्षणेनललाटश्च पञ्च भास्करनन्दन ॥
 समायतानि शंस्यन्ते पुच्छं साक्षा च सक्षिणी ॥
 चत्वारश्च समा राजन्नेवमद्यौ मनीषिभिः ॥
 शिरोयीवायतास्ते भूमिपाल स्मृता दश ॥
 तस्याः सुतं परीक्षेत दृष्टमं लक्षणावितम् ।
 उन्नतस्वल्पकजुदद्वस्तुलाङ्गुलकम्बलम् ॥
 महाकटितटस्त्वन् वेदूयंमखिलोचनम् ।
 प्रबालगर्भश्रेष्ठायं सुदीर्घपृथुबालधम् ॥
 नवाटदृश्यंस्त्रेवां तीक्ष्णाग्निर्दृश्यतेः शुभैः ।
 मल्लिकाश्च मोकथो यदृष्टिप घनधान्यदः ॥
 वर्णतस्मान्कपिलो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते ।
 श्वेतो रक्तश्च लज्जश्च गौरः पाटल एव च ॥
 भद्रियक्षाश्चपृष्ठश्च सबलः पञ्चकालकः ।
 पृथुकर्णो महास्त्वन्ः चक्षुरोमा च यो भवेत् ॥

दृष्टः

रक्ताक्षः कपिलो यस्य रक्तश्रेष्ठतको भवेत् ।
 श्वेतोदरः लज्जपृष्ठो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते ॥
 जिग्धरक्तेन बह्वेन चन्द्रियस्य प्रशस्यते ।
 काञ्चनाभेन वैश्यस्य ज्ञानोपाध्यन्धनम्बनः ॥
 यस्य प्रागायते श्रेष्ठे भूतुखाभिसुखे वदा ।
 सर्वेषामेव वर्णानां स च सर्वार्थसाधकः ॥
 माञ्जरीपादः कपिलो धन्यः कपिलपिङ्गलः ॥
 श्वेतोमाञ्जरीपादस्तु धन्यो मणिनिभेक्षकः ॥
 करटः पिङ्गलश्चैव श्वेतपादश्चैव च ।
 सर्वपादशिरो यस्य द्विपादश्चैव एव च ॥
 कपिङ्गलनिभो धन्यस्तथा तित्तिरिचन्निभः ॥
 आकर्ण्यललात् श्वेतस्तु सुखं यस्य प्रकाशते ॥
 नन्दीसुखः स विज्ञेयो रक्तवर्णो विशेषतः ॥
 श्वेतश्च अटरं यस्य भवेत् पृष्ठश्च गोपतेः ॥
 लघुभः स समुद्राद्यः सततं कुलवर्द्धनः ॥
 मल्लिकापुष्पाधिरस्तु धन्यो भवति पुङ्गवः ॥
 कमलैर्मेखलेखापि चित्रो भवति भाव्यदः ॥
 अतस्योपुष्पवर्णस्तु तथा धन्यतरः स्मृतः ॥१॥
 एते धन्यास्तथाधन्यान् कौर्ण्यिष्यामि तेऽनघ ॥
 कण्ठताल्पोष्ठदशना रूचश्रेष्ठशुभाश्च ये ॥
 अथक्त्ववर्णा इत्याश्च आश्रमस्त्रिभाष्ये ये ॥
 भाङ्गुप्रसववर्णाश्च तथा स्वधिकसन्निभाः ॥
 कुण्डाः काष्ठास्तथा खड्गाः केकरावाक्षयैव ॥
 च ।
 विषमश्चेत्पादाश्च उद्दधान्यनयनाक्षया ।
 नेते दृष्टाः प्रमोक्त्या न च वाच्याक्षया यद्दि ॥
 मोक्त्यानाश्च धान्यायां भूयो वस्यामि लक्ष-
 यम् ॥२॥
 खलिकाकारश्रेष्ठश्च मेधौषधश्रेष्ठस्वनाः ।
 महाप्रमाणाश्च तथा मत्तमातङ्गगामिनः ॥
 महोरक्ता महोत्साहा महाबलपराक्रमाः ॥
 शिरः कर्णौ ललाटश्च बालधिचरणाणि च ॥
 नेत्रे पार्श्वे च ज्ञानानि शस्यन्ते चन्द्रभासि च ॥
 श्वेताश्वेतानि शस्यन्ते ज्ञानस्य तु विशेषतः ॥
 भूमौ कर्षति लाङ्गुलं प्रलम्बसूत्रबालधिः ।
 पुरस्तादुद्यते नीलदृष्टमश्च प्रशस्यते ॥
 शुक्तिज्वनपताकाभा येषां राजी विराजते ।
 अन्तर्दृष्टश्च ते धन्या विरचित्त्विजयावहाः ॥
 प्रदक्षिणं निवर्त्तन्ते स्वयं ये विनिवर्त्तिताः ॥
 समुन्नतशिरोयीवा धन्यास्ते यूधवर्द्धनाः ॥
 रक्तश्रेष्ठान्नयनः श्वेतवर्णो भवेद्यदि ॥
 सफेः प्रबालसदृशैर्नास्ति धन्यतरस्ततः ॥
 एते धान्याः प्रयत्नेन मोक्त्या यदि वा दृष्टाः ।
 धारिता यदि वा सुक्ता घनधान्यविवर्द्धनाः ॥
 चरानि सुखं पुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः ।
 लाचारसवर्णाश्च तन्नीलमिति निर्दिशेत् ॥
 एव एव स मोक्त्यो न च धान्यो यदि भवेत् ।
 तदर्धमेवाचरति लोके माया पुरातनी ॥
 एष्टया बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि मयां व्रजेत् ।
 गौरौ वाप्रावृष्टेद्धान्यां नीलं वा दृष्टस्तुष्टयेत् ॥
 एवं दृष्टं लक्ष्यवर्षप्रयुक्तं
 यद्योद्धवं क्रीतमयापिं राघव ॥